

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 13 Grudnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

WILNO.

Dzień wczorajsz, jako dzień narodzin Naj-
aśniejszego CESARZA JEGOMOŚCI, święcony tu był z
uroczystością. Zrana w kościołach wszystkich od-
prawiało się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*,
z gorącą prośbą, o długie i szczęśliwe lata dla CE-
SARZA JEGOMOŚCI i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU.
Wieczorem miasto całe było oświecone.

D. 6 obchodzono tu z uroczystością i nabo-
żeństwem w kościołach, i śpiewane było *Te Deum*,
jako w dzień imienin N. Wielkiego Xiążęcia Jmci
Mikołaja.

Podług gazety senackiej z dnia 2 grudnia,
przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego
Senatu wydane:

D. 2 października. Zostający bez obowiąz-
ków radca kollegialny, Markow, naylaskawiej mia-
nowany prezydentem sądu gubernii tambowskiej
izby kryminalnej.

Dnia 28 paździer. Prezydent sądu jarosław-
skiego izby cywilnej, radca kollegialny, Runow,
na własną prośbę, dla podeszłego wieku i słabości
zdrowia, przy zupełnem uwolnieniu od służby, w
nagrodę więcej pędziesięciu lat w niej zostawa-
nia, z Naymilościwszych względów, otrzymał w
pensyi dożywotniej pobieraną dotąd płacę po 840
r. na rok, a prezydentem na jego miejsce nazna-
czony radca stanu Jewlew.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rzą-
dzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departa-
mentow Moskiewskich, słuchali zapiski ze spra-
wy, która się zaczęła w 8ym Departamencie
na doniesienie Tambowskiej Izby Cywilnej,
dwóch raportów Tulskiej i Tambowskiej Izby
skarbowych; i podług przedstawienia P. Ministra
skarbu, względem wynikłego zapytania: czyli Izby
cywilne lub skarbowe czynić mają zalecone do-
pełnienia, w sprawach powróconych z Senatu i
sądzonych w Izbach cywilnych względem oddzie-
lenia gruntów skarbowych od obywatelskich? Roz-
kazali: ukazami 1799 sierpnia 19 i 1810 kwietnia
13, rozkazano „pierwszym ażeby za żadnym de-
kretem ani postanowieniem, żadna przynależność
z rzeczywistego władania i wiedzy skarbowej nie
wychodziła, ale w takim zdarzeniu, dekreta lub
postanowienia mają być przesyłane na rewizyę,
a potem komunikowane Izdom skarbowym, dla
przejrzenia i przedstawienia z opinią naczelnika
gubernii do NASZEGO senatu. Drugim wszelkiego
rodzaju sprawy między włościanami skarbowymi,
odbywać i sądzić na ośnowie praw powszechnych
w ustanowionych na to sądowych miejscach cy-
wilnych; skarbowe zaś izby obowiązują się, izby
miały samo tylko rozrządzenie gospodarskie, pil-
nując i przestrzegając, ażeby włościanie skarbowi
nie zachodzili w zbyteczne i uciążliwe między
sobą procedera. „A tym czasem sprawy wzglę-
dem oddzielenia gruntów włościan skarbowych od
obywatelskich osobno, bieg swój miały zwyczaj-
nym porządkiem procederowym i przychodziły na
rozpatrzenie Rządzącego Senatu za apelacyami
prosto z Izby cywilnych, gdzie też były one koń-
czone, zostawując pierwcy do rozwiązania Pana
Ministra skarbu; potem ukazami Rządzącego Se-
natu 8 Departamentu 1820 roku, maja 31 i grud-

nia 7 dnia, nastąpił w sprawach: w pierwszey,
względem oddzielenia jednodworców wsi Nowo-
klenska, Kowardiaki, także co do posiadania grun-
tów od obywateli osobno, i w drugiej względem
oddalenia różnych obywateli co do gruntów do
wsi Pawłowska osobno od jednodworców za pra-
wami wieczystymi, zgodnie ze zdaniem Pana Mi-
nistra skarbu ustanowione zostały na odbywanie
spraw tych zupełnie już oddzielne prawidła, a miano-
wicie: ażeby Sądy Powiatowe, naprzód, po złożeniu
od ślachty praw wieczystych, i prośb względem od-
dzielenia, żądały od jednodworców odpowiedzi i
objaśnienia; powtóre ile do nastania sprawy było
i jest w ogólnym władaniu jednodworców i oso-
bno u obywateli gruntów, wymierzyć i pokazać
na planie, dla czego też podług artykułu 199 u-
czreśdzenia ma zjechać Sąd z Komornikiem; potrze-
cie, nie przyymować do sądzenia takich praw wie-
czystych, podług których nie ma własności; gdyż
podług prawa poszukiwanie o to powinno iść oso-
bno, a nie z przypadku oddzielenia, które dla sa-
mych tylko rzeczywistych właścicieli jest przepi-
sane; poczwarte, izby przy decydowaniu o ilości
oznaczane było na planie i miejsce, gdzie sądo-
na ilość do ograniczenia się przeznacza; i popiąte,
izby z wykonaniem tego, sprawy te, zgodnie z u-
kazem 1799 augusta 19 przesyłane były z Izby cy-
wilnych do zdania Izby skarbowych a potem do
Rządzącego Senatu przez Naczelnika Gubernii. Na-
stępnie przez to urządzenie dawniejszy bieg spraw
tych sposobem apelacyjnym odmieniony, a wska-
zany sposobem śledztwijnym tym końcem, ażeby
przez to zbliżyć ich ukończenie i uniknąć usta-
nowionych na sprawy processowe terminów i sa-
mych apelacyj. We względzie czego podług wy-
żey przytoczonych ukazów i prawideł dopełnienie
powróconych z Rządzącego Senatu spraw wzglę-
dem rozdzielenia gruntów włościan skarbowych z
obywatelami za prawami wieczystymi, odnosi się
właściwie do obowiązku Sądów powiatowych i sa-
mych Izby cywilnych, przy pomocy strażnych i
izby skarbowych tak, że w zdarzeniu nowych oko-
liczności, mogą one i wyroki swoje dopełniać, po-
prawiać, a nawet odmieniać, i potem przysyłać do
zdania izby skarbowych dla dalszego ich biegu po-
dług ustanowionego porządku; tym zaś za szcze-
gólny obowiązek postanowiono ochraniać wło-
ścian skarbowych od pozbawienia ich swej przy-
należności i praw ich popierania; co też one ma-
ją wypełniać przez znoszenia się z sądami powia-
towymi i cywilnymi izbami. Podług tego wszyst-
kiego Senat stanowi, iż wszystkie takie sprawy,
które osądzone w izbach cywilnych i powrócone
z Senatu dla dopełnienia, mają być odesłane do
sądów powiatowych, które, po dopełnieniu tego
wszystkiego, co ukazami roku 1820 maja 31 i gru-
dnia 7 za obowiązek im postanowiono, obowiązane
będą i wyroki swoje postanowić na nowo, a potem
przesyłać je na rewizyę do izby cywilnych, nie
dając rozprawiającym się prawa apelacyi, które
ukończenie spraw długo przewlekają, cywilne zaś
izby mają je przysyłać do izby skarbowych dla przeło-
żenia zdania i dla przedstawienia przez Naczelników
gubernii do Rządzącego Senatu; a żeby przy tém zda-
rzeniu nie sciesniać i rozprawiających się w obronie
spraw swoich, zapadłe w sprawach tych w sądach po-
wiatowych i izbach cywilnych wyroki im objawiać i
dawać kopije dla ich wiadomości, zostawując mi

prawo zanoszenia żalob swoich porządkiem prywatnym (czastnym porjadem); o czym do Tambowskiej i tulskiej cywilnych i skarbowych izb posłać ukazy, dając wiedzieć o takowem postanowieniu dla jednostajnego wykonania, przez ukazy drukowane wszystkim izbom cywilnym i skarbowym, a dla wiadomości do rządów gubernijalnych i dalszych miejsc urzędowych, do PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, St. Petersburskiego i Moskiewskiego Wojennych Jenerał Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów, Cywilnych Gubernatorów i Naczelników miast; do Nayswiętszego zaś Rządzącego Synodu i do Departamentów Rządzącego Senatu St. Petersburskich i Moskiewskich, równie do Powszechnego Zebrania Departamentów St. Petersburskich przesłać uwiadomienia. Dnia 12 października 1822 roku.

ANGLIA

Londyn, dnia 30 listopada.
(z Gazety Warszawskiej)

W dniach 26 i 28 b. m. odprawiła się rada gabinetowa w wydziale interesów zagranicznych.

Pan Zea, agent rzeczy pospolitej kolumbijskiej, umarł w Bath, a wiadomość o tem sprawiła takie wrażenie, iż cena obligacyi kolumbijskich spadła o 6½ na sto.

Słychać, iż pewny żyd, znakomity bankier tutejszy, ma wkrótce zawrzeć układ o pożyczkę dla Brezylji.

Tutejsza gazeta Times pisze: „Wojsko obszerwacyjne francuzkie wynosi 40,000 ludzi, z których podobno ledwo 4000 widziało nieprzyjaciela: oddalono bowiem żołnierzy Bonapartego ze służby królewskiej. Oficerowie pochodzą po większej części z rodzin szlacheckich rojalistowskich, a z jenerałów, którzy się w ostatnich 20 latach popisali, żaden ani dywizją w tym wojsku nie dowodzi. Nadto wojsko to ledwo może składać osadę 3ch pogranicznych prowincyi hiszpańskich, nie żeby miało wystarczyć na zajęcie całej Hiszpanji. Przypuśćmy, iżby od razu posunęło się do Madrytu, lecz gdzie dostanie żywność w kraju nieprzyjacielskim? Jakież będzie miało związku z Francją? coż, dwa razy nawet większe wojsko obce, przedsięwzięcie za Madrytem? Jeśli zostanie w Madrycie nie się przez to nie zyska: bo cała rodzina królewska, stany i rząd przeniosą się wprzód do Kadyzu. Jeśli się rozeydzie po kraju, zostanie częściami zniszczone. Jeśli stać będzie blisko Pireneów, nie sprawi żadnego wrażenia na umyśle hiszpanów; jeśli się zaś oddali od zaskaniających je Pireneów, zostanie wytepieniem od uzbrojonego narodu.“

Listy i gazety z Nowego-Yorku pod d. 25 września zawierają przyjemną dla nas wiadomość, iż porty Zjednoczonych Stanów północney Ameryki zostały nareszcie otwarte dla okrętów angielskich, płynących z osad zachodnio indyjskich.

Dnia 3 grudnia. Niedawno odprawiła się rada gabinetowa w wydziale interesów zagranicznych. Byli na niej wszyscy Ministrowie. Trwała bardzo długo: bo blisko pół szósty godziny. Wczoraj odprawiła się znowu podobna rada, którą zwołał Pan Canning, i ta trwała od godziny 2giej po południu do 4tej.

Udało się Francji (pisze gazeta ministerjalna Kurjer) utrzymać żądanie, które na początku posiedzeń kongressowych, a nawet pierwiej jeszcze w czasie przygotowawczych narad w Wiedniu oświadczyła. Żądania te (jakośmy już kilkokrotnie powiedzieli) tyczą się zbroynego wdania się Francji do interesów hiszpańskich. Wszystkie mocarstwa lądowe, a zwłaszcza jedno z nich, poparły jej żądania, w skutku tego ułożono notę, którą w porządku alfabetycznym pełnomocnicy Austrii, Francji, Pruss i Rosyi podpisali, a w której przyznali Francji prawo zbroynego wdania się, zostawiając temu Mocarstwu użycia jego, i rozpoczęcia wojny z Hiszpanią, jeśli tego potrzebę widzieć będzie. Nie można przypuścić, aby Francja nalegała o to, czegooby uskutecznić nie chciała. Wiele bez ochyby zależeć będzie od rozstrzygnięcia stanów hiszpańskich; lecz dotąd w obradach ich nic takiego nie postrzegamy, coby

skłaniało do sądzenia, iż pragną utrzymać pokój z Francją. Uczyniony niedawno wniosek względem żądania od Francji katerycznego oświadczenia się, małą większością, bo tylko 12 kresek, został odrzucony, dla tego zapewne, iż był jeszcze zawczesny. Mowa, którą deputowany Bertrand de Lys miał wtedy, obejmuje naydotkliwsze wyrzuty. Francja pożałuje tego, co uczyniła. Ze środków oraz, jakie stany przedsięwiorą, nie widać, aby rodzina Królewska większego doznawała uszanowania, niż dawniej. Zamek Królewski podlega przetrząsaniu, chociaż nie smiano jeszcze wcisnąć się do prywatnych pokoiów królewskich i rodziny Monarchy. Przy takim sposobie mówienia przeciwko Francji, i przy takich usiłowaniach rozposcierania ducha rewolucyynego we Francji, nie można twierdzić, aby Hiszpania nie dała rządowi Francuzkiemu prawa wdawania się i pomagania rojalistom, chcącym konstytucji, która by była rzeczywiście, nie zaś w słowach tylko, monarchiczną. Niezwłoczne i dzielne pośrednictwo jest potrzebnem, i spodziewać się go należy. Nie zadziwiamy się, kiedy wojsko francuzkie posunie się nad rzekę Ebro.

Gazeta Kurjer, umiesciwszy d. 2 b. m. powyższy artykuł, zawiera w następującym numerze inny, w którym toż samo względem Francji i żądań jej na kongresie powtarza. Dodaje oraz artykuł, wyjęty z Monitora nazajutrz po przybyciu Vice Hrabiego Montmorency, i znowu dowodzi, iż Francja obstawała za prawem zbroynego wdania się, bo miała zamiar użycia go. Odwołuje się nareszcie do Monitora z d. 17 listopada, i tak kończy: „Niebezpiecznym stanem rzeczy, o którym mówi artykuł z Monitora, jest obecny rząd Hiszpanii. Nie wiemy jeszcze teraz, czyli przed postanowieniem Mocarstw lądowych, posłano stosowne przełożenie Hiszpanii, lub czyli to postanowienie jest skutkiem odrzuconego takowego przełożenia.“

Wzmiankowany wyżej artykuł z Monitora pod d. 1 grudnia jest w tej osnowie. „Zapytania, należące do zagranicznej polityki, mają tę osobliwość, iż przez związek z oddalonymi interesami przechodzą zakres zwyczajnych rachub. Osoby naybiegłejsze w takowych rachunkach, zawodzą się w swoich rozumowaniach. Nie mogą działać na pewnej zasadzie. Są tém bardziej wystawione na niebezpieczeństwo oddalenia się od toku interesów, iż interesa te z natury swojej podlegają większemu rozwinięciu, i następnie więcej czasu do objaśnienia swego potrzebują. Miałoby więc niejaka korzyść, gdyby o postępie zapytań, które ich obchodzą, wiedzieli przynajmniej w miarę, jak powoli biorą skutek, mogą znaleźć dosyć dobrą zasadę, nowych domysłów w pewności, iż Francja zajęła na kongresie werońskim miejsce, jakie jej się między Mocarstwami europejskimi należy, i że Mocarstwa lądowe zostawiły jej dalsze działanie i ukończenie interesów hiszpańskich z postanowieniem przyłożenia się wszelkimi siłami do sposobów uskutecznienia, jakieby obrać mogła. Mocarstwa sprawiedliwie w tej mierze postąpiły, zostawiając rozstrzygnięcie ważne go dla nich wszystkich zapytania temu Mocarstwu, które to naybliżej obchodzi. Znakomity ten dowód zaufania, winna Francja swojej mądrości i potędze, którą odzyskała odtąd, jak na jej łonie wyobrażenia porządku odniosły zwycięstwo nad rosterkami i błędami, które ją zbyt długo trapiły; winna je szczególnie cnotom swojego Króla, i użytym przez niego środkom, aby Francja mogła przyzwolicie uważać wypadki na półwyspie; a nareszcie winna je życzeniom i sposobowi myślenia, któremi cały naród dowiódł zaufania, jakie w rządzie jego pokłada.“

Dziennik paryzki Biała Chorągiew tak pisze o powyższym artykule: „Trudno w sposobie oiemniejszym powiedzieć, iż nic wcale nie ma do powiedzenia, i że nawet nic nie powiedzianoby, gdyby co było do powiedzenia. Co do nas, którzy politykę w prostych wyrazach obemyujemy, którzy wraz z Panem Villele sądzimy, iż szczerą polityką jest nayprzyzwoitsza, i że nadszedł czas do

otwartego działania; zdaje się nam, iż zamiast umyślnego błakania się po zakrętach labiryntu, trzeba być otwartym przyjaciелем swoich przyjaciół, a nieprzyjacielem swoich nieprzyjaciół. Wreszcie, wojna między Francją a rewolucjonistami hiszpańskimi jest nieuchronną; bo jeśli na nich nie uderzymy, oni na nas zapewne uderzą, i spodziewać się wypada, iż wtedy trzeba będzie się bronić.“

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 26 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Nowo narodzonemu synowi Xięcia Carignan dano d. 16 b. m. na chrzcie imię: *Ferdynand Marya Albert Amadeusz Filibert Wincenty*. Rodzicami chrzestnymi byli Wielcy Xięstwo Toskańscy.

Dnia 18 b. m. Król Pruski bawiąc w Rzymie, był na balu danym przez Hrabiego *Appony*, posła austriackiego, a nazajutrz zrana opuścił to miasto, i przez *Frascati* i jezioro albańskie udał się do *Neopolu*, dokąd nazajutrz pojechali za nim Królewicowie.

Dnia 30. N. Cesarz Jmć *Alexander*, uznając zasługi domu *Rothschild* w kilku ważnych interesach skarbowych i kredytowych dla Rosyi, zaszczycił obu braci baronów *Salomona* i *Jamesa Rothschild* orderem s. *Włodzimierza*.

Słychać, iż N. Król Jmć Pruski d. 17 grudnia powróci do *Werony* z podróży, którą do południowych Włoch przedsięwziął.

Lord *Strangford* wyjedzie d. 24 lub 25 listopada z *Werony* do *Tryestu*, zkąd przez *Korfu* uda się do *Stambułu*. Xiążę *Wellington* wyjedzie najpóźniej w końcu bieżącego miesiąca. Wnoszą żąd, iż czynności kongresowe, dotyczące interesów hiszpańskich i wschodnich, zostały ukończone, i że tylko interesa włoskie pozostają do ułatwienia. Słychać, iż w połowie grudnia wszyscy Monarchowie i ministrowie wyjadą z *Werony*. Mówią oraz, iż N. Cesarz Jmć Rosyjski uda się najbliższą drogą przez Czechy i Polskę do *Petersburga*; gdzie w miesiącu styczniu roku przyszłego ma przybyć.

Dnia 2 grudnia. List z *Werony* pod 26 listopada wyraża: „Wczora oświecono powszechnie tutejsze miasto, końcem okazania wdzięczności mieszkańców dla obecnych Monarchów i wielu znakomych osób. Niektóre gmachy gustownie oświecone piękny wystawiały widok. Oświecono także pobliskie wzgórki i będące na nich domy. Lud snujący się tłumem po wszystkich ulicach i rynkach, dowiódł, iż wśród największej radości umie zachować porządek. Xiążę *Wellington* wyjedzie d. 27 do *Mediolanu*, *Camo* i *Genui*, a za 14 dni powróci przez *Pesaro* do *Werony*. Słychać powszechnie, iż N. Król Jmć Pruski myśli wrócić na początku stycznia do *Berlina*.

Wielki Xiążę Toskański wyjechał d. 28 listopada z córką swoją z *Florencyi* na powrót do *Werony*.

Kawaler *Italiński*, poseł rosyjski przy stolicy apostolskiej, udał się d. 26 listopada napowrót z *Werony* do *Rzymu*.

Listy z *Ankony* pod d. 19 listopada donoszą, iż turcy posunęli się do *Missolungi*, a tameczni chrześcijanie schronili się w góry. Spalili potem turcy miasto. Zgola całą *Akarnanią*, częścią greccy, częścią turcy, ogniem i mieczem spustoszyli. Podług innej wiadomości: *Maurocordato*, połączony z *Bozzarysem* i *Normanem* zadał wielką d. 14 listopada klęskę turkom pod *Missolunghi*; z całego wojska tureckiego tylko 250 potrafiło ratować się ucieczką.

HISZPANIA.

Od granic hiszpańskich, dnia 24 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Donoszą z *Foix*, miasta w departamencie *Arriège*, co następuje: „Tłumy wojska wiary, które nigdzie oprzeć się już nie mogły, schroniły się do naszego departamentu. Wieś *Llivia* została zdobyta d. 21 b. m. a jenerałowie i oficerowie schronili się na ziemię francuską. Liczne tłumy

uciekających ludzi przybyły do *Foix*, zkąd posyłają je do *Saint Girone*, gdzie także schroniło się wielu żołnierzy, mających z sobą 90 jeńców z wojska konstytucyjnego, których rząd francuzki uwolnił. Żołnierze wiary chcieli zapewne udać się do *Arragonii*: ale zdaje się, że pozostaną we Francyi, gdyż doszła tu z *St. Girone* wiadomość, iż Baron *Eroles* udał się do *Baht* na ziemię francuską. Oczekujemy tu przybycia Margrabięgo *Matoflorida*, biskupa urgelskiego i wielu zakonników.“

Dowiadujemy się o stoczony dzień wczorajszego bitwie w *Hospitales*, ostatniej wsi francuzkiej; słychać było strzelanie w górach. Po przybyciu dwu gońców, wojsko francuzkie posunęło się nieco. Mówią, iż *Mina* spotkał się z pogranicznymi strażami francuzkimi, które zasłaniały żołnierzy wiary; inni zaś twierdzą przeciwnie, iż francuzi strzelali do żołnierzy wiary, którzy broń złożyć nie chcieli.

TURCYA.

Od granic tureckich, dnia 25 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Okręt turecki płynący z *Prewazy* do *Patraso*, na którym było 160 albańczyków i 3 miliony piastrow, zatrzymał się na morzu z powodu ciszy, niedaleko *Missolunghi*. Grecy posłali przeciwko niemu dwa statki, które opanowały okręt, i wszystkich albańczyków, prócz 13tu, którzy się na bliższą wysepkę schronili, w pień wycięli. Bogactwa znajdujące się na okręcie, stały się własnością zdobywców.

Po zdobyciu *Suli* przez *Omer Baszę* i przeysciu do niego kapitana *Varnakioti*, wydał tenże odezwę do wszystkich dowódców w *Epirze*, oświadczając im, iż nie prowadzi z nimi wojny, lecz jest ich bratem i żąda od nich tylko, aby mu dozwolili przeyscia do *Morei* z 6000 ludzi. Dowódcy *Epiru* odpowiedzieli mu bardzo pochlebnie, lecz razem ściągnęli 2000 ludzi pod dowództwem kapitana *Gura* dla wzmocnienia się. *Omer Basza* ruszył, i wysłał przednią straż z 2000 ludzi złożoną; ale zaledwo to wojsko przeszło rzekę *Aspro*, gdy grecy wypadli na nie z kryjówek pomiędzy górami, i prawie wszystkich wycięli; nie wielu tylko schroniło się ku rzece *Aspro* i w niej utonęło. Dowiedziawszy się o tém *Omer*, czém przędzey z resztą wojska powrócił do *Arta*.

FRANCYA.

Paryż, dnia 30 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Odpowiedź, jaką dziennik *Gwiazda* dał *Dziennikowi Rozpraw* na jego uwagi o stosunkach Francyi z Hiszpanią; ciągle mileczenie ostatniego, na powyższy artykuł, kończący się pamiętnymi słowami: *coż znaczą rozumowania?* tryumfujące doniesienie, które umieścił wczora dziennik półurzędowy *Gwiazda*, a po nim *Monitor*, że obrady kongressu zgadzają się z życzeniem rojalistów, do których liczy się i dziennik *Gwiazda*, zawsze piszący o wojnie; wszystko to domyslać się każe, iż nastąpi coś takiego, co ludzie pragnący wojny uważają za wstęp do zamierzonego przez nich celu. Bezwątpienia będzie to jaka *deklaracya*. Nie można z pewnością donieść o treści tej deklaracyi z powodu częstych obrad ministerjalnych u ministra wojny, z powodu wątpliwego wrażenia, jakie sprawią na pierwszych osobach w narodzie hiszpańskim, zwycięstwa nad wojskiem wiary doniesione. Zważywszy jednakże wszystkie okoliczności, zdaje się, że w tej chwili bardziey spodziewać się można wojny, aniżeli pokoju, jeżeli nie nastąpi jaka dobroczynna odmiana. Jeżeli ceny papierów uważać można za niewątpliwy barometr wojny lub pokoju, jak to zwykle bywa, natenczas domysł powyższy zdaje się być usprawiedliwiony: gdyż papiery ciągle spadają.

Wczora wieczorem ministrowie zebrali się na radę u ministra wojny, marszałka Xięcia *Beluno*.

Paryż dnia 2 grudnia.
(z Gazety Ryzk. *Zuschauer*.)
Nakoniec szczątki wojska jenerała *Eroles*
(1)

prosiły francuzkich placówek o przyjęcie ich do siebie; złożyły broń i 200 swych niewolników na wolność puściły. — Niektóre tutejsze gazety uważają za wielkie poniżenie narodowej chwały francuzkiej, że w Brukseli przestano używać francuzkiego języka w publicznych aktach, w narodzie, którego język tak jeszcze jest nieokrzyszany [jak niemiecki]. Zapomnieli wszakże francuzi, że właściwy język każdego narodu jest dla niego najlepszym i najszlachetniejszym językiem. — Tutejsze gazety za pogłoskę obwieszczają, że *Mina*, na przypadek wojny z Francją, kazał sporządzić trójkolorowe chorągwie, i przedsięwziął inne przygotowania do utworzenia batalionów ze stronników tych kolorów. *Quesada* miał wysłuchanie u *Xięcia* i *Xiężney Angouleme*.

P. Montmorency z *Werony* napowrót przybyły poseł, pracował już dwa razy z *Królem* i został wyniesiony do godności *Xięcia*. Na jutro oczekują tu przybycia *Xięcia Wellingtona*, który dnia 24 opuścił *Weronę*; *Cesarskiego* zaś *Rossyjskiego* posła *Pezzo-di-Borgo*, pojutrze.

Dnia 25 listopada donoszą z *Paryża*, że dnia 21 *Rejencya* i wszyscy jej stronnicy wieś *Llivia* opuścili i schronili się do Francji. *Eroles* do francuzkiej granicy *St. Beat* umknął.

Po powrocie *P. Montmorency* z *Werony*; można by zdaje się wnosić, iż wszystkie mocarstwa lądowe, zostawiły Francji wolność obrania środków potrzebnych względem Hiszpanii; wszakże, rzeczona mocarstwa pokazują chęć wszelkimi ja siłami wspierać. Według powieści gońca przybyłego z *Paryża* do francuzkiego posła w *Madrycie*, poseł ten posłał i nawzajem otrzymał kilka not od ministra spraw zewnętrznych, a następnego poranku zebrał się wszyscy znakomitsi deputowani, do tegoż ministra.

Paryż dnia 3 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Onegday wieczorem, pracował *Król* z prezesem Rady ministrów, a wczora z ministrem interesów zagranicznych i z *Panem Villèle*.

Dnia 30 z. m. o godzinie pół do góry wieczorem, przybył tu z *Werony* Vice-Hrabia *Montmorency*, a we trzy kwadranse po swoim przybyciu, udał się zaraz do *Króla*. Gdy wyjeżdżał z *Werony*, znajdowali się tam jeszcze wszyscy Monarchowie.

Xięże Wellington miał opuścić *Weronę* d. 24 z. m. i za kilka dni jest tu spodziewany.

Wczora odprawiła się rada ministeryalna u Hrabiego *Villèle*, a wieczorem wysłano nadzwyczajnego gońca do *Madrytu*. We wczoraższym *Monitorze*, znajduje się postanowienie królewskie nadające tytuł *Xięcia*, Vice-Hrabiemu *Montmorency* i jego potomkom.

Jak w *Laybach* tak i w *Weronie*, Monarchowie nie byli obecnymi na obradach. Sami tylko ministrowie 5 mocarstw zgromadzali się, odebrawszy poprzednio przepisy od Monarchów swoich.

Xięże Montmorency przywiozł własnoręczny list *N. Cesarza* *Jmci Rossyjskiego* do *Pana Marchangy*, pisany w pochlebnych wyrażach dla tego wymownego urzędnika.

Prokurator królewski założył apelacją od wyroku sądu pilicyi poprawczy w sprawie *Pana Constant* z powodu odpowiedzi uczynionej *Panu Mangin*. Domaga się powiększenia kary. Sąd kryminalny paryzki wydał d. 1 grudnia wyrok przeciwko *Dellasserowi*, *Maurycowi* i *Marchandowi*, oskarżonym o pisanie groźących listów do sędziów przysięgłych w sprawie spiskowych z *Rosselli*. Wyrok zapadł dopiero po północy, sala była napelniona, a prezes zabronił wyrażnie wszelkich znaków radości lub nieukontentowania. *Dellasser* został uwolniony; *Mauryc* skazany na 6 miesięcy czne więzienie i 100 franków kary pieniężnej. Oba ponosić mają koszta prawne.

5. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą *Ziemską Upitską* w roku 1822 7bra 25 dnia nastąpi, dla rozdzielienia między wierzycieli majątku *Birzet* w *Pcie Upitskim* położonego do *W. Ferdynanda Alexego Staniewicza* b. *Assesora* należnego, do miejsca tąż remissą przepisanego przybyły, administracją onego, komportacją dokumentów i czynność jeometrom spełnić przeznaczył, a po ułatwieniu tego wszystkiego, co ostateczną rozprawę uprzedza, oną do dnia 10 *januaryi* 1823 roku odłożył, żeby więc pretensorowie i kredytorowie pod obawą amissy swoje dowody w ostatecznym terminie jawili, tę wiadomość ogłasza. Dat 1822 mca 8bra 12 dnia *Birzelly*.

Wolno drukować *Jan Olechnowicz* Prezydent *Ziemski* *Upit. Exd.*

o Z b i e g a c h.

5 Od *Miskiego Gubernialnego Rządu* ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectwa, aresztanci: *Eugeniusz Sokół*, *Alexander Kożyn*, *Bazyli Kotlarow*, *Andrzej Zaworotniew*, *Teodor Iwanow*, i *Jan Arapow*, którzy na egzaminie powiadali sobie być poddanymi: *Sokoł* i *Kożyn* *Kostromskiej gubernii*, ze wsi *Nikolska*, obywatela *Piotra Kuroczkina* *Tytularnego Sowietnika*, mieszkającego w mieście *Wologdzie*; *Kotlarow* *Ekaterynostawskiej gubernii* *Wierchodnieprowskiego powiatu*, obywatela *Szarowa*, z majątku *Szara Słoboda*; *Zaworotniew* *Kamieniec podolskiej gubernii*, bałtyńskiego powiatu; obywatela *Hetmana Rzeuskiego*, ze wsi *Wielkiego Baudarowa*; *Iwanow* rodem z *Tauryckiej gubernii* z miasta *Oleszek*, oddalony ze stanu duchownego, i *Arapow* niepamiętający miejsca swego urodzenia; na mocy *Ukazu* *Rządzącego Senatu* dnia 29 *augusta* 1807 roku, uznani za włóczegów i oddani do służby wojskowej; przymioty pomienionych włóczegów: *Sokół* wzrostu 2 arsz. 6 1/2 wiers., twarzy podługowatej czystej, nosa średniego, oczu szarych, włosów rusych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; *Kożyn* wzrostu 2 arsz. 5 1/2 wiers., twarzy podługowatej czystej, nosa małego, oczu ciemnorusych, włosów światłorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 18; *Kotlarow*, wzrostu 2 arszyny 5 1/2 wiers., twarzy podługowatej czarniawej, nosa długiego z garbem, oczu karych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 30; *Zaworotniew*, wzrostu 2 arsz. 6 1/2 wiers., twarzy małej sucharlawej, nosa cienkiego ostrego, oczu światłorusych, włosów ciemnorusych, od urodzenia lat 32; *Iwanow*, wzrostu 2 arsz. 6 wiers., twarzy okrągławej opowatej, nosa długiego cienkiego, oczu szarych, włosów światłorusych, od urodzenia lat 27; i *Arapow*, wzrostu 2 arsz. 4 wiers., twarzy podługowatej czystej nieco trędownatej, nosa szerokiego, oczu szarych, włosów światłorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 23; a zatem jeśli pomienieni włóczęgi okażą się do kogokolwiek należącymi, aby ten z prawnymi o przynależeniu ich do wódami, prosił, gdzie należy, w zakreślonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutów. Dnia 29 listopada 1822 roku,

Sekretarz *F. Arcimowicz*

2 *Niżej podpisany ma honor donieść Szanowney Publiczności, iż po powrocie swoim z wojażu gotów, jest w każdym razie, potrzebującym, sztuką swoją służyć, a razem uwiadamia, iż obrał sobie mieszkanie na ulicy Ostrobramskiej w domie Mejerowej naprzeciw kościoła ś. Kazimierza.* *Löffler Dentysta.*

Wilno dnia 13 Grudnia Roku 1822 v. s.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Полевая Провиантская Коммисія Ошдѣльнаго Липовскаго Корпуса объявляетъ, что на поспавку для войск сего Корпуса въ Волинской Губерніи кварширующихъ провианта, на продовольствіе съ 1го марта 1823 по 1е генваря 1824го годовъ будуще производиться въ Волинской Казенной Палатѣ порги 11го, 12го и 13го а зашѣмъ окончательныя перешоржи 15, 16 и 17 числѣ генваря будущаго 1823 года.

На сіи сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ законными залогамъ, на сей разъ въ пятую часъшъ прошиву подряда. Планъ и кондиціи по коимъ производиться будуще сіи порги и поставка, сунъ шѣже самыя, по кошорымъ производились уже порги, на поспавку для войскъ Липовскаго Корпуса въ 1823 году провианта. Въ прочемъ упомянушыя планъ и кондиціи доспавлены уже въ Волинскую Казенную Палату и публично въ оной ошкрышы. Равно и другія свѣдѣнія, по предмету заданочной суммы и проч: всякому желающему объявлены будуще въ той же Палатѣ по первому воспріебанію. Сверхъ того можно о всемъ томъ ошведомиться и въ Полевой Провиантской Коммисіи Ошдѣльнаго Липовскаго Корпуса.

Военной Совѣшникъ Скрѣбніцкій.

8 класса Булашевичъ.

8 класса Качковскій.

Секретарь Гулак.

1. Polowa prowiantka kommissya oddzielnego Litewskiego Korpusu ogłasza, iż na dostawę dla woysk tego korpusu w Wołyńskiej Gubernii kwatrujących, prowiantu, na utrzymanie od 1 marca 1823 do 1 stycznia 1824 roku, będą się odbywać w Wołyńskiej Skarbowey Izbie targi 11, 12 i 13, a potem ostateczne przetargi 15, 16 i 17 stycznia następującego 1823 roku.

Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnymi kaucyami, na ten raz w piątej części w proporcji podradu. Plan i kondycye, podług których będą się odbywać takowe targi i dostawa, są też same, podług których odbywały się już targi na dostawę dla woysk Litewskiego Korpusu w 1823 roku prowiantu. Zresztą pomienione plan i kondycye nadesłano już do Wołyńskiej Skarbowey Izby i publicznie w nię odkryte. Również i inne wiadomości co do zadatkowey summy i t. d. każdemu życzącemu okazane będą w teyże Izbie na pierwsze zapotrzebowanie. Oprócz tego można się o tém wszystkiem dowiedzieć w Polowej Prowiantkiej Kommissyi Oddzielnego Litewskiego Korpusu.

Woenny Sowietnik Skrebicki.

8 klasy Bułaszowicz.

8 klasy Kaczkowski.

Sekretarz Hulak.

Wezwanie suksessorów.

1. Chociaż Opieka Szlachecka powiatu wileńskiego po wielu ogłoszeniach od lat czterech w rozmaitych datach w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczanych, wzywała suksessorow zeszłego z tego świata w mieście Wilnie Kapitana b. woysk polskich Jedlińskiego, aby z dostatecznym przekonaniem jawili się w kancelaryi Opieki dla odebrania pozostałego po nim funduszu; jednak gdy dotąd żadney nieotrzymała wiadomości, stosując się do postanowienia Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, ogłoszenie w tym przedmiocie po raz ostatni ponawia, i ostrzega wszystkie interesowane osoby, a szczególnie suksessorów, jeżeli przed dniem 1-maja roku następnego 1823 niezgłoszą się, Opieka zmuszoną będzie rozporządzić funduszem Kapitana Jedlińskiego stosownie do prawa. Roku

1822 grudnia 11 dnia (podpisano) Prezes Opieki Marszałek Wileński Ignacy Baliński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Z. Siemaszko.

1. Niżej piszący się w imieniu własnym i żony swej, ma honor swych i żony swej JWW. WW. Wierzycielow zawiadomić, iż w celu ostatecznego ułożenia się z tymiż JWW wierzycielami, do każdego po osobno listownie zgłaszając się, żądał zebrania się na dzień 1 tego miesiąca i roku do Wilna, do Palacu JW. Michała Hrabiego Tysskiewicza, pułkownika W. b. Pol., Prezydenta b. Sądow Granicznych Appell. Gubernii Lit. Wileńskiej i Kawalera, na Niemieckiej ulicy położonego, gdzie miały być zagaiowane układy. Lecz gdy jedni przybyli, drzyżni byli obecni; i w takim razie za zgodzeniem się obecnych JWW. wierzycieli, przedsięwziołem przez Gazetę Kuryera Litewskiego uwiadomić, aby byli łaskawi sami, lub umocowani plenipotenci z dowodami probującymi należności, na dniu 3 januaryi r. przyszłego, do pomienionego Palacu w Wilnie zebrać się upraszam. Dat r. 1822 grudnia 2 dnia. Bonawensura Granicki Regent b. Grodzki Ptu Upit.

1822 xbra 9 d., wolno drukować Wileński Ziemiński Sędzia Aloizy Jasieński.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski Dekretami Sądu Głównego 2go departamentu Obwodu Białostockiego, jednym w roku 1818 maja 14, drugim w roku teraźniejszym 1822 maja 4 dnia ferowanymi, w dobrach Koplanach w Obwodzie i Powiecie białostockim, na usatysfakcyonowanie kredytorów do masy Józefa Orsetego i do majątku zeszłego JW. Wiktora Grądzkiego Stackiego Sowietnika Marszałka Obwodu Białostockiego i kawalera, mających pretensye ustanowiony. Pierwszych niniejszym zawiadania, że konkurs jeszcze za byłego rządu pruskiego na majątek zeszłego Józefa Orsetego podniesiony, a następnie w Sądzie Głównym Obwodu Białostockiego 2go Departamentu przez kredytorów tegoż poparty w dniu 23 apryla następnego 1823 roku przez sąd niniejszy sposobem tacy i exdywizyi wszelkich funduszow tegoż ostatecznie na gruncie dóbr Koplan uskuteczniomym zostanie. Drugich zaś wzywa: iżby, mający z jakiegobądź źródła do zeszłego JW. Marszałka Grądzkiego pretensye, po uzyskanie satysfakcyi z majątku jego z tacy i exdywizyi wieczystey jednocześnie w dobrach Koplanach w powyżey wyrażonym terminie 23 apryla 1823 roku ostatecznie odbyć się mającey, osobiście lub przez prawnie umocowanych plenipotentow, do tegoż Sądu pod upadkiem w rzeczy, czyli wieczną amissyą jawili się i stawali. Datt roku 1822 maja 27 dnia. Jan Pułkowski prezydujący Exdywizor. Wincenty Łapiński Sędzia Exdywizor. Józef Pienkowski Asessor Exdywizor. Regent Sądu Exdywizorskiego Stanisław Laszkiewicz.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JECO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. Pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy funduszu Józefa z Xiążąt Jaksov Brzezińskiego Podkomorzego Halickiego Sowietnika Nadwornego i Kawalera z instancyi Ur. Kazimierza Hryniewiczza Regenta Ziem. Brasławskiego, dekretem Sądu Exdywizorskiego w dniu 19 ybra roku idącego 1822 naznaczonego Prokuratora, przeciwko Ur. Józefowi Kapitanowi i Aloizemu Porucz-

nikowi Woysk Rosyjskich Skiermontom, Grafowi Józefowi Szadurskiemu Sowietnikowi i Kawalerowi, Samuelowi Szambel. b. Dworu Pol. i Ignacemu Kuchmistrzowiczowi Rykom, Hieronimowi Oskierce Chorażemu b. Ptu Lucyńskiego, Alexandrowi i Antoniemu Rykom Szambelanicom Dworu Pol., Szmyttowi Majorowi Woysk Rosyjskich, Michałowi Żoładziowi Regentowi Dyneburskiemu, Dyonizemu i Ignacemu Mohlom Sukcessorom Dyonizego Mohla Sędziego Dyneburskiego, Karolinie matce Bogumile córce Poljanowej Sędzinie Dyneburskiej, XX. Missyonarzom Krasławskim, de Waldenowi, Tarwidowi, Onufremu i Janowi Brzezińskim, do roku 1809 zarządzającym w Kastyrze, Felixowi Jerzemu i dalszemu rodzeństwu Maciejewskim, Janowi Czyżowi Skarbnikowi Wilkomierskiemu, Zakrzewskim, Jakimowiczowi, Podskoczymowi, Konarzewskim, Janowi Roszanowiczowi Chorażemu Woysk Rosyjskich, Franciszkowi i Michałowi Turóm, Justynowi Matkiewiczowi Szambelanowi b. Dworu Pol., Zygmuntowi Bartoszewiczowi Podczaszycowi, Kazimierzowi Frackiewiczowi, Kortowskiemu, Xdzu Ferdynandowi Łakowiczowi plebanowi Pelikańskiemu, Moygisowi, Hochlawenom kupcom Ryskim, Bottomowi lub jego Sukcessorom, Chłudzińskim, Kazimierzowi Mozeykowi, Janowi Kiberściowi lub jego Sukcessorom, Janowi Szustowickiemu, Janowi Borchowi, Konstancyi Woyninie Sędzinie Ziemskiej, Pińskiej, Kantytatowi Boufałowi Pisarzowi b. Ziemskiemu Dyneburskiemu, Michałowi i Jadwidze z Makowskich Mamonowiczom, Michałowi Czapskiemu Czesnikowi Połockiemu, Sawaszkiewiczowi kupcowi Połockiemu, Jerzemu Olszewskiemu, Karolowi Łasce, Gierwazemu Świętorzeckiemu Komiss. Mińskiemu, Józefowi Krasnobędzkiemu, Józefowi Straszewiczowi, Sukcessorom Ignacego Marynowskiego, Lechowi, Dominikowi Lemieszowi głowie miasta Dryzy, Leybie Kuszorowiczowi, Abramowi Mowszowiczowi, Giecelowi, Jankielowiczowi, i Jankielowi Dubińskiemu, Abramowi Chaimowiczowi Doktorowi Druyskiemu i siostrze jego Chayce Chaimowiczowej, Leybie Szolomowiczowi, Abramowi Dawidowiczowi, Leybie Abramowiczowi, Izraelowi Mejerowiczowi, Srołowi Mejerowiczowi, Elikimowi Gice Leyzerowiczowi, Zelmanowi Abramowiczowi, Szachnie Lewkowiczowi, oraz dalszym kredytorom i różnego tytułu pretensorom, tudzież do masy zawniającym debitorom w referencyi do wszelkich dowodów pisma, edyktałnie wynosi się oto: iż gdy mocą remissy Sądów Głównych drugiego Departamentu Guberniów Witebskiej i Wileńskiej, w roku 1821 zakroczoney Sąd Exdywizorski po załatwionych prawem przepisanych dyllacyach i odbytych Aktach inkwizycyi, kalkulacyi, werefikacyi dzień i xbra roku idącego 1822 na zjazd oczewisty zadeterminował, przeto zaś w skutek nadanej sobie prokuracyi na zamiar ostatecznego i jeneralnego ze wszystkimi rozrachunku przed tenże Sąd Exdywizorski strony interesowane powołując, zakłada prozby: zatwierdzenie wszelkich dowodów ze strony masy komportowanych w terminie dekretem exdywizorskim przeznaczonym i na Sądzie zaprodukować się mających, mocą których przyjęcia ogólnego rozrachunku tak z wierzycielami różnego tytułu pretensorami nie mniej i debitorami do konkursu masy funduszu Ur. Podkomorzego Brzezińskiego powołanymi, stosownie do przedpisania remissy we wszystkich stosunkach według praw Najmilsiościwiej darowanych i Ukazów Monarszych postąpienia, na niestawiających stronach amissyi wiecznej w ich pretensjach zapisania, a na debitorach summ wykazanych z procentami i expensami prawnymi przez inekwitacyą na majątku nieruchomym, a przez licytacyą ruchomego dla masy wskazania, o bliższość do dowodu i odwodu i o to wszystko co czasu sprawy proszonym będzie, z wolną tey żaloby poprawą.

Roku 1822 mca gbra 25 dnia Wożny świadczę, iż tego pozwu kopie z autentykiem zgodnie z instancyi WJmć Pana Kazimierza Hryniewicza Regenta Ziemskiego Brasław. Prokuratora masy

funduszu JW. Józefa Brzezińskiego Podkomorzego Halickiego Sowietnika Nadwornego i Kawalera, JW. W. i WV. Wierzycielom i debitorom w górze wyrażonym przed Sąd Exdywizorski podalem i przez Gazetę Kuryera Lit. wszystkie strony o terminie stawania i oczewistey rozprawie od dnia 1 mca xbra r. idącego poczynające się ogłosiłem. Józef Józefowicz Wożny Sądów Ptu Zawileyskiego.

Roku 1822 mca gbra 27 dnia Wożny w górze wyrażony takowy pozew stawając osobiście przed Sądem Exdywizorskim zeznał, Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasł. Prez. Exdywizor.

Powyższy Edyktałny pozew że wolno drukować świadcę Prez. Exdywizor Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasł.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głównego 2 Departamentu obwodu Białostockiego w roku idącym marca 28 dnia terowanym, na usatysfakcyonowanie wszystkich kredytorów i pretensorów W. Macieja Bartochowskiego b. Deputata ptu Bielskiego przez taxę i exdywizyą dóbr jego Topczewa, Wolki Piatkowskiej, Woikow i Sieskow w Powiecie Bielskim, a dóbr Pisankow, Milewa i Wilanowki z przynależnościami, w Powiecie Białostockim, w obwodzie Białostockim położonych, przeznaczony, na pierwszym zjazdu swojego terminu, tymże Dekretem zadeterminowanym, administracyą dóbr konkursowych wyżej wyrażonych po zinventowaniu urzędowym onych ustanowiwszy, w wypełnieniu dalszych sobie też remisją przepisanych poleceń, kopią z spraw i komportacye tak na dziedzicu dla wyswietlenia masy majątku konkursowego, jak równie i na kredytorach i z jakiego bądź źródła pretensorach do teyże masy roszczenie mieć mogących, dla wykazania masy tychże pretensyów i długów na dzień 1 Julii terażniejszego 1822 roku do kancelaryi Sądu spraw Cywilnych Bielskiego i Drohyckiego Powiatów w Bielsku przeznaczył; i do spełnienia tego, wszystkich stawających i niestawających do tego konkursu mogących mieć uczestnictwo aktorów w tym terminie zobowiązał, a w dalszym spełnieniu tychże Sądu Głównego poruczeń, wymiar, tychże dóbr Geometrom do tego przeznaczonym uskutecznić przepisał; i powołać stosownie do teyże remissy wszystkich kredytorów i pretensorów, przez publiczne w Gazetach krajowych i zagranicznych awizacye trzykrotnie umieścić się powinno postanowiwszy, czasu do spełnienia tego wszystkiego do dnia 15 marca 1823 roku użyczyć, w którym terminie ostatecznie dzieło swoje ukończyć zadeterminował, na skutek jakowego swojego postanowienia, przez niniejsze wzywa wszystkich gdziekolwiek okazać się mogących wierzycieli i pretensorów do masy majątku pod konkurs wystawionego W. Macieja Bartochowskiego, z jakiego bądź źródła roszczenie mieć mogących, ażeby na terminie 1 Julii w tym kraju zamieszkali a zagraniczni okazać się mogący w każdym czasie, od daty dōjścia ich niniejszey wiadomości do dnia 15 marca 1823 roku spełniwszy, do kancelaryi Sądu Cywilnego Bielskiego kopie spraw i komportacye w tym powyższym terminie pod wiecznym upadkiem w pretensjach, czyli amissyą rzeczy, do tego Sądu przez się lub przez umocowanych Plenipotentów jawili się. Inaczej za niejawniem się ze najsłuszniejszych pretensyów upadkowi wiecznemu ulegną, ostrzega. Dat na sessyi w dobach Topczewie 1822 roku miesiąca maja 16 d.

Jan Putkowski Prezydujący Exdywizor. Wincenty Łapiński Sędzia Cywilny i Exdywizor. Paweł Hryniewski Sędzia Grodzki i Exdywizor. Regent Sądowy Exdywizorski Stanisław Łaszkiewicz.

P o z e w.

2. *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyją etc. etc. etc.*

Na skutek wyroku Magistratu Wileń. w roku 1822 mca zapadłego, na mocy zakroczoney Remissy Sądu Głównego Departamentu czasowego, w

sprawie konkursowej W. Józefa Statkowskiego b. Burmistrza, Ur. Maciey Pawłowski pozywa przed tenże Sąd Magistratu Wileń. do oczewistej rozprawy wszystkich kredytorów i pretensorów tegoż Burm. Statkowskiego, jak również Jana Kamińskiego, Józefa Marcinowskiego, Mateusza Zółkowskiego, i Józefa Iwazkiewicza byłych Radnych miasta Wilna, do wspólnego znoszenia długów, na wspólne potrzeby Miasta u Skawronskich zaciągniętego, i rozliczenia się, Franciszka Poznańskiego Prezydenta M. Wilna, i całą Radę M. Wilna do zaspokojenia pretensyi należney Statkowskiemu w ilości rubli sr. 690, do zanonifikowania awansowanych przez Statkowskiego, już to z własnych funduszów, już to z zaciągniętych u różnych osób kredytów, summy rubli srebr. 2050 kop. 17. i dalszych, jakie tylko wykazanemi będą, tudzież debitorów tegoż Statkowskiego okazanych przez jego, jako to: Onufrego Eytmina Sędziego Grodz. Trockiego Starosty Gumbrańskiego za karą w roku 1811 apr. 28 dnia wydaną rubli sr. 150 z procentem, Józefa Janowskiego o rubli sr. 25, Jana Janowskiego o rubli sr. 15, muzyka Kołwińskiego o rubli sr. 15, Jana Hrabiego Sierakowskiego o czar. zł. 180, Jenerala Chotwicowa o rubli sr. 100, Marszałka Szemiota o rubli sr. 200; i zakłada prośby o sądsanie wykazanych summ na debitorach z procentami i expensami na rzecz massy, i onemi kredytorów obdzielenia, a byłych Radnych Kamińskiego, Iwazkiewicza, Marcinowskiego, i Zółkowskiego do wspólnego ewinkowania Statkowskiego, i wyliczenia się, o zapisanie amisy na kredytorach niejawiających się i pretensorach, i zaskutecznienia we wszystkim warunkow Remissy i dekretu akcesoryjnego, i oto co w ciągu sprawy dowiedzionym będzie. Salva melioratione lateby.

Roku 1822 grudnia 7 dnia, W. żny świadcę, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną w sprawie konkursowej Ur. Józefa Statkowskiego b. Bur. M. W. po wszystkich kredytorów, pretensorów i

debitorów tegoż Statkowskiego w skutek dekretu Sądu Magistratu Wileń. do gazety Kur. Lit. dla wiadomości o tym intessowanych podalem. Stanisław Parymonowski wżny Ptu Wileńskiego.

Takowy pozew wolno drukować 1822 zbra 7 dnia, Wincenty Malinowski B. M. W.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Ziemskiego Ptu Rosień. na wymiar satysfakcyi dla kredytorów W. Ferdynanda Iwanowicza Chor. Ptu Rosień. Dziedzica dóbr Janowa destynuowany, stosownie do prawideł teyże remissy dnia 28 października r. bieżącego w mieście powiatowym Rosieniach w zastolowym Ziemskim komplecie Sądownictwo otworzył, i skłaniając się do przedstawionych od stron życzeń, postanowił dnia 15 stycznia następującego r. 1823 ostatecznie wziąć sprawę w namowę, a ztąd żeby interesowane strony do tego czasu przedstawiły swoje pretensye do rekognicyi, oraz iżby wszelkie zrodzić się mogące przeszkody do oczewistego wyrokowania przed tym terminem ułatwiły, przez niniejszą awizacyą po trzykroć w Gazecie Kuryera Lit. zamieszczającą się zawiadamić, a na pretensye do powyższego terminu niejawnione, amisyą zapisać deklaruje. Działo się w Rosieniach 1822 grudnia 2 dnia. Prezydent Ziemski i Exdywizor Jan Kalinowski.

Ziemski Ptu Rosień. i Exdywizorski Regent Ignacy Jatowit.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 8 grudnia: rubel srebrny 3 rub. 78½ kop., czerwony złoty now. wyr. 11 kop. 54, stary r. 11 kop. 35, imperyał r. 36 kop. 75.

P R O S P E K T.

Muzyka od dawnych czasów, zdaniem światłych i nieuprzedzonych mężów, umieszczona jest w rzędzie nayeelniejszych i nayprzyjemniejszych sztuk pięknych. Władza jej, jaką ma nad naszem umysłem, jest niezaprzeczona. Starożytni czuli jej dzielność, i pracowali nad jej ukształceniem. Grecy szczególnie w naywiększym ją mieli poważaniu. Ona wzbudzała ich serca do czynów chwalebnych, i zapalała w nich miłość do cnoty! Niezliczony szereg nowożytnych, a nawet szkół praktycznych, wydanych za granicą, przyczynia się dotąd z niewypowiedzianą korzyścią dla uczących się i uczących, do nabycia dobrego gustu, i wyborney, naytrudniejszych sztuk exekucyi.

Miedzy nayeelniejszemi szkołami na Fortepiano, za granicą wydanemi, dwie dotąd mianowicie zasługują na szczególniejszą wartość i uwagę:

Pierwsza szkoła jest Pani Mazeru (Montgeroult), która przez wynalezienie i otworzenie zupełnie nowej drogi, nierównie łatwiejszej i krótszej, dla wydoskonalenia się w muzyce, podług istotnych jej prawideł, przed wszystkimi innemi szkołami otrzymała pierwszeństwo.

Druga szkoła praktyczna jest Karola Arnolda. Ta, nie tylko przez dobór naylepszych exercycyi, lecz nadto przez gustowne ich kompozycye, łączące w sobie wielki pożytek z przyjemnością, szczególniejszą w oczach znawców i amatorów uzyskała wziętość.

W naszym kraju, nauka muzyki, znacznie już upowszechniona, okazuje gust i rozszerzone światło w narodzie. Ale ten piękny talent, żeby prawdziwie mógł się dać uczuć młodemu, i rzetelny przynieść dla niego pożytek; wymaga nieodbitie jasnego wyłożenia początkowych prawideł, i zgłębienia, że tak powiem, z gruntu zasad nauki, w której ważniejszym jest przedmiotem praktyka, a niżeli teoria. Nierównie bowiem trudniejsze jest dobre wyekercytowanie palców: gdyż przy ciągłej pracy, ledwo w lat kilka można nabyć w nich mechanizm, kiedy przeciwnie teorii muzycznej, do grania potrzebnej, łatwo i w krótkim czasie nauczyć się można. Zadnym zaś sposobem, bez dokładney szkoły praktyczney, bez światłego i biegłego nauczyciela, dokazać tego nie podobna.

Szkoła Pani Mazeru, nie będąc w języku oyczystym, przez to samo nie każdemu z Polaków jest użyteczną, nadto dla znaczney swej ceny trudną do nabycia niektórym być może. Ulaźków w muzyce, przez wspomnianą Panią Mazeru i sławnego Filda; są mi powodem do wytek mym ziomkom, dopomóż amatorom muzyki, niemającym sposobności brania nauki od dobrych i wybornych mistrzów, wyprowadzić ich z drogi tak łatwey, a tyle błędney! w tém co się nazywa dzisiay talentem exekucyi; oto jest właśnie istotny dzieła mojego zamiar.

To, co z własnego, przez lat kilkanaście, doświadczenia poznałem, że jest prawdziwie dla uczącego się pożyteczne; to, co stosownego do mojego przedmiotu, w nuywyborniejszych dziełach: Pani Mążeru, PP. Arnolda, Karola Czerny, Filda i innych, znalazłem; to nakoniec, com z ust sławnego Filda słyszał, i z jego światłych nauk skorzystał; który nowy gust, tyle najlepszych sposobów w układzie palców utworzył, i wcale oryginalny rodzaj exekucyi odkrył; to wszystko dla pożytku uczących się muzyki, obojey płci, rodaków, w przyzwoity porządek ułożywszy; pod sąd publiczności oddaję. Wielka to będzie dla mnie za pracę moję nagroda, jeżeli ta szkoła, jakkolwiek wzgląd w oczach znawców znajdzie; a nade wszystko, jeżeli rzetelnie pożyteczną dla uczących się i uczących stanie.

Tytuł i rozkład dzieła są następujące:

SZKOŁA PRAKTYCZNA NA FORTE-PIANO,

Prowadząca stopniami, od pierwszych początków, do nuywiększych trudności, z której, mało znający muzykę, mogą się wydoskonalic. Zawierająca przy tém prawidła dobrego układu palców (doigté) według metody Pani Mążeru i sławnego Filda, zbiór trudnych passażów wyjętych ze wszystkich koncertów i innych dzieł kompozycyi Filda, na których jest napisany własny jego układ palców (doigté), opisanie nakoniec niektórych prawideł Teoryi, ułożona z dzieł naysławniejszych Autorów.

C Z E Ś Ć P I E R W S Z A.

Rozdział 1. O pozycyi korpusu, dobrym trzymaniu rąk, i wyborze dla uczniów instrumentu.

Rozdział 2. Zawiera sto elementarnych exercycy, ułożonych z pięciu klawiszów, dla nabycia łatwości równey w każdym palcu obu rąk, i trzymania ich w dobrej pozycyi, tudzież ażeby się palce swobodnie między sobą odłączały.

Rozdział 3. Gamy ze wszystkich tonów major jako i minor, przez oktawy, decymy, i sexty. Także Gamy kromatyczne przez oktawy, decymy, sexty i tercyje minor.

Rozdział 4. Sto exercycy, równie jak na prawą tak i na lewą rękę, dla nabycia mechanizmu i łatwości w przekładaniu palców w różne pozycye, tudzież dla nabycia w nich siły.

Rozdział 5. Zbiór trudnych passażów, wyjętych z dzieł naysławniejszych autorów, dla wyexercytowania rąk, w różnych zmianach i poznania prawideł układu palców (doigté) według metody Filda.

Rozdział 6. Gamy podwójne dyatoniczne, i kromatyczne, tudzież exercycye, szczególnie dla czwartych i piątych palców w celu nabycia równey z innemi łatwości i siły.

C Z E S Ć D R U G A.

Rozdział 7. Zbiór naytrudniejszych passażów, wyjętych ze wszystkich koncertów i innych dzieł kompozycyi Filda, z własnem jego oznaczeniem układu palców (doigté).

Rozdział 8. O tryllach pojedynczych, podwójnych, i potrójnych, wynalazku Filda, tudzież o mordendach różnego rodzaju.

Rozdział 9. O praktyce, i o nayłatwiejszym a prędkim sposobie uczenia się dobrze grać na Fortepiano.

Rozdział 10. O guście, akcentach, i innych znakach do tego przedmiotu należących.

Rozdział 11. O pedałach, i stosowném ich użyciu, z ostrzeżeniem: że niewiasciwie niektórzy nazywając pedał forte (który się nazywa po francuzku *grande pedale*) z tey przyczyny, fałszywie go biorą. Rozumiejąc bowiem, przez to nazwanie, że ten pedał zrobiony jest dla grania forte, a używając go niestosownie; naybardziej tém psują sztukę.

Rozdział 12. Opisanie historyczne muzyki, o starożytnych i współczesnych sławniejszych autorach, ich guście i wynalazkach, o kompozycyi oryginalney sławnego Pitagoresa, który przez rachuby matematyczne, wyrzucił z muzyki wszystkie dyssonansy, czyli tony fałszywe, i pierwszy podniósł muzykę do zaszczytnego znaczenia sztuki, to jest: oparł jej naukę na pewnych zasadach i prawidłach. O poprawieniu takowey muzyki przez Arystoxena, wprowadzeniu dyssonansów, i wydoskonalaniu jej stopniami przez innych autorów. Wykład przyczyn: na co są potrzebne w muzyce dyssonansy, i dla czego nie można się bez nich obejść? chociaż te będąc tonami fałszywemi, naygłówniejszemi są nieprzyjaciółmi muzyki. Opisanie dla czego stróny mosiężne, mające nierównie mocniejszy ton od strón baranich, mniejszą jednak, niżeli ostatnie, sprawiają nam przyjemność. Porównanie naostatek muzyki z malarstwem.

Dzieło to wydane będzie po polsku obok z tłumaczeniem francuzkiém, ze wszelką starannością i na pięknym papierze. Cena prenumeraty na exemplarz jeden sześć rubli srebrnych z góry. Prenumerata przyymuje się w Wilnie, w xiegarni Uniwersyteckiey u JP. Zawadzkiego. Za okazaniem biletu, po ukończeniu druku, oddane będą exemplarze. Osoby mieszkające odlegle od Wilna zgłosić się raczą listownie do wspomnioney xiegarni, którym odesłane będą exemplarze przez pocztę, natychmiast po wydrukowaniu.

Na to dzieło przyymować się także będzie prenumerata:

w Krzemieńcu u Glücksberga.

w Warszawie u Zawadzkiego i Węckiego, także u Glücksberga.

w Krakowie u Józefa Mateckiego, także Ambro: Grabowskiego.

w Lwowie u Karola Pfaffa, także u Karola Wilda.

J. Kozłowski.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	dnia 11 średnia	27 cal. 7,16 lin.	— 0,91 stopni	Pólnoc. Zachodni	Śnieg
	dnia 12 średnia	27 — 10,75 —	— 5,33 —	Pólnoc. Zachodni	Pochmurno
	dnia 13 godz. 8	27 — 10,8 —	— 5,5 —	Zachodni	Śnieg

Wilno dnia 13 Grudnia 1822 Roku v. s.

Dzierżawa 12toletnia.

2 Od Mińskiej Skarbowej Izby ogłasza się, że niżej wyrażone Skarbowe majątki i artykuły czynszowe oddają się od 12 kwietnia następującego 1823 roku, na oznaczony naprzeciw każdego czas, w arendowną dzierżawę, a zatem życzący wziąć w takową dzierżawę, zechcą jawić się do tej Izby z dostatecznymi w proporcji dwoletnich dochodów, kaucyami, na targi w terminach, iszym dnia 8, 2gim 10 a 3cim 13 miesiąca marca 1823 roku. Majątki te są następujące:

Nazwiska powiatow i majątkow.	Liczba po ostatniej rew.			Ziemi uprawney i sianożęci.	Rocznego podług inwentarza i kontraktow dochodu.				Na wiele lat
	Duszy	Mężczyzn	Kobiet		Srebrzem		Assygn.		
					Rub.	Kop.	Rub.	Kop.	
w POWIATACH: Wilejskim.									
Starostwo nowikowskie bez ekonomicznego zabudowania	14	30	26	Włościański uprawney i pod sianożęcią 352 dziesięcin, 860 sążni. ekonomiczney dolowey takieży 69 dziesięcin, 2250 sążni.	185	90	—	—	na 12
Starostwo Bytkowskie z samey ziemi składające się	—	—	—	Uprawney 205 dzies. 1819 sąż sianożęci 7 dzies. 1450 sążni.	68	—	—	—	12
Borysowskim.									
Majątek Jakubowicze	10	27	37	Włościański uprawney i sianożęci 105 dzies. 1974 sąż. ekonomiczney uprawney 64 dzies. 968 sąż. sianożęci 29 dzies. 519 sążni.	352	—	—	—	12
Dziśnieńskim.									
Starostwo Borkowskie z samey ziemi składające się	—	—	—	Uprawney 16 dzies. 1600 sąż., sianożęci 8 dzies. 1560 sąż.	30	—	—	—	12
Swiderskie	11	24	34	Włościański uprawney i sianożęci 414 dzies. 643 sąż., ekonomiczney uprawney 56 dzies. 445 sąż. sianożęci 17 dzies. 1848 sążni.	370	$\frac{1}{4}$	—	—	12
Część starostwa Sutorowickiego	2	5	6	Włościański uprawney i sianożęci 73 dzies. 2094 sąż. ekonomiczney uprawney 41 dzies. 950 sąż. sianożęci 10 dzies. 1046 sąż.	62	40	—	—	12
Część starostwa Bernatowskiego bez włościan	—	—	—	Uprawney 206 dzies. 346 sąż. sianożęci 21 dzies. 753 sążni.	71	20	—	—	12
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow	10	21	31	Włościański uprawney i sianożęci 448 dzies. 1594 sąż., ekonomiczney uprawney 75 dzies. 952 sąż. sianożęci 12 dzies. 1710 sążni.	989	$6\frac{5}{4}$	—	—	12
Woytowstwo Druyckie, i Przebordzkie, czyli folwark Linkowszczyzna, osadzona po większej części szlachtą i wolnymi ludźmi	31	55	50	Włościański uprawney i sianożęci 2794 dzies. 1945 sąż., ekonomiczney uprawney 109 dzies. 866 sąż. i sianożęci 116 dzies. 287 sążni.	2969	45 $\frac{1}{2}$	—	—	12
Pińskim.									
Starostwo Sankowickie	6	13	15	Włościański uprawney i sianożęci 287 dzies. 2269 sążni.	145	—	—	—	12
Starostwo Wulwickie	2	5	6	Włościański uprawney i sianożęci 52 dzies. 1064 sążni.	23	—	—	—	12
Starostwa z samey ziemi składające się	—	—	—	Uprawney 59 dzies. 1643 sąż. sianożęci 4 dzies.	49	50	—	—	12
Suszyckie	—	—	—	Ziemi uprawney 16 dzies. 145 sążni.	17	—	—	—	12
Czerniachowskie	—	—	—	Uprawney 75 dzies. 271 sąż. sianożęci 2 dzies. 807 sążni.	36	45	—	—	12
Załużskie	—	—	—	Uprawney 182 dzies. 972 sążni. sianożęci 57 dzies. 132 sążni.	83	90	—	—	7
Rudkowskie	—	—	—	Włościański uprawney 1393 dzies. 1160 sąż. ekonomiczney uprawney 210 dzies. sianożęci wogóle 448 dzies. 1142 sążni.	1437	5 $\frac{1}{2}$	919	98 $\frac{1}{2}$	12
w Bobruyskim.									
Woytowstwo Załużskie	95	259	249	Uprawney 19 dzies. 304 sąż. sianożęci 1 dzies. 2280 sążni.	15	—	—	—	12
Starostwo Grajewsczyzna z samey ziemi składające się	—	—	—	Ziemi uprawney 42 dzies. 161 sąż. i sianożęci 1 dzies. 1000 sążni.	—	—	16	25	12
w Mozyrskim.									
Starostwo Bukatskie z samey ziemi składające się	—	—	—	Ziemi uprawney 66 dzies. 1457 sążni.	30	—	—	—	12
takież Malickowieckie	—	—	—	—	—	—	—	—	—
W starostwie Boryskowickim dwa młyny, rudzieński i kamieński	—	—	—	—	—	—	290	—	12

Sowietnik Michał Smiko.
Sekretarz Weredin.

Arendowna dzierżawa.

2 Izba Skarbowa Litewsko Wileńska podaje do wiadomości, że niżej w Tabelli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tej Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez pu-

bliczną licytacją roku następującego 1823 miesiąca stycznia w dniach 15, 17 i 19, jedne które zupeł-
nie zawakowały, te w 12toletnią arędowną posesyją, drugie zaś, które zostając już w takowej posesyi
i na innych prawach, za nieakuratną opłatę przez possessorow należnego do Skarbu dochodu od nich
się odbierają, do ukończenia lat zakreslonych nieakuratnym possessorom, o których przy targach obja-
wiono będzie, i po zalicytowaniu jak pierwsze, tak i drugie postąpią w posseyą z 12 apryla rzecz-
nego 1823 r., przeto mający zamiar licytowania takowych majątkow, raczą przybydź na pomienione
terminy do Izby Skarbowey Wileńskiej, lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentow,
z ewikcyami odpowiedniami dwuletniej intracie, jaka z ostateczney licytacji wypadnie, równie
też ze świadectwami Sądu Głównego Departamentu 2go o swobodności majątkow lub kamienie w ewi-
kcyą oddających się upewnającemi. Listopada 29 dnia 1822 roku. Sowietnik Kolkowski.

Justyn Zdzitowiecki Sekretarz Koll.

Sytuacya majątkow wedle inwentarzow i dochod z onych.										
N.	Nazwiska majątkow w powiatach.	Folwarkow.	Miasieczek.	Wsiow i zasiankow.	Liczba różnego rodzaju dy-mow.	Dusz męskie pći po rewii 1816 roku.	Lustracy-ny dochod.		Ceny za któ-re już były licytowane.	
							Srebrem.		Assygnat.	
							Rubli	Kop.	Rubli	Kop.
	<i>Majątki wakujące:</i>									
	<i>Wileńskim.</i>									
1	Matakiemie Milaniszki Dzierżawa	—	—	—	4	4	84	45	—	—
	<i>Trockim.</i>									
2	Nowosady Dzierżawa	1	—	—	—	—	133	50	—	—
	<i>Oszmiańskim.</i>									
3	Nerowka Dzierżawa	—	—	—	1	—	60	—	—	—
4	Krawcowszczyzna	—	—	—	—	—	55	90	—	—
	<i>Brasławskim.</i>									
5	Bernatowskiego część starostwa	1	—	4	11	5	408	15	—	—
6	Druyskie zasnużkie woytowstwo	4	—	72	454	494	8394	88½	—	—
7	Dubinowo Starostwo	1	—	6	65	48	729	19	—	—
8	Skaystuly Folwark	1	—	2	2	5	27	60	—	—
9	Sołoki i Jeziorosy Klucz	1	2	118	290	1037	11,455	95	—	—
	<i>Rosieńskim.</i>									
10	Juryzdyka w Rosieniach po Zukowskiej	—	—	—	—	—	9	—	70	—
11	Dulki Dzierżawa	—	—	1	8	15	78	14	360	—
12	Cyganiszki Dzierżawa	—	—	—	—	—	3	—	12	—
	<i>Kowieńskim.</i>									
13	Krużonice Dzierżawa	1	—	—	15	7	333	10	—	—
	<i>Wilkomierskim.</i>									
14	Miskiszki folwark	1	—	1	3	6	78	—	—	—
15	Aużustrupis alias Powiżynce	1	—	2	5	19	175	—	—	—
	Oprócz tego oddają się jeszcze w 12sto- letnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacji będzie objawiono.									
	<i>w Mieście Poniewieżu.</i>									
	Traktyer i Młyn									
	Majątki odebrane od byłych possesorow zaniewypełnienie przyjętych imi na urządzenie dóbr skarbowych prawideł.									
	<i>Brasławskim..</i>								Srebr.	
16	Sutorowicze Dzierżawa	1	—	1	6	8	81	—	200	—
17	Miłasze Starostwo	1	—	—	13	38	278	40	425	—
	<i>Oszmiańskim.</i>									
18	Czotyryki Dzierżawa	—	—	1	6	19	184	25	188	—
	<i>Trockim.</i>									
19	Gumbrany Dzierżawa	—	—	—	—	—	8	25	—	—
20	Naszkuny Dzierżawa	—	—	—	—	—	31	50	—	—
	<i>Wilkomierskim.</i>									
21	Pomuszkisze Starostwo	1	—	—	45	93	1042	7½	1808	—
	<i>Dopiero odbierające się.</i>									
	<i>Wileńskim.</i>									
22	Jankuny Dzierżawa	1	—	—	17	74	402	22	601	—
	<i>Wsie przy Zakrecie.</i>									
23	Krawczuny i Szaltuny	—	—	2	11	24	134	—	—	—
	<i>Brasławskim.</i>									
24	Małdwiszki Folwark	1	—	—	8	26	215	80	—	—
	<i>Kowieńskim.</i>									
25	Powierzchnie Starostwo	2	—	5	51	95	1173	64½	1825	—
26	Kolupie Dzierżawa	—	—	1	4	2	26	25	—	—
	<i>Wilkomierskim.</i>									
27	Okaynie Starostwo	—	—	2	37	120	700	31½	—	—
28	Grotele Dzierżawa	—	—	—	3	—	42	46½	—	—
29	Kermele	1	—	—	1	—	90	—	—	—
30	Pogilbiszki	1	—	2	6	50	366	—	381	—
	<i>Rosieńskim.</i>									
31	Botosz Dzierżawa	—	—	—	1	—	50	52	155	—
32	Jaswoinskie Starostwo	2	1	18	229	270	4495	78½	6020	—
	<i>Telszewskim.</i>									
33	Wideyki Dzierżawa	—	—	1	7	9	173	96	260	—
34	Poiznie Dzierżawa	1	—	1	2	—	162	50	166	—
35	Nowosiady Dzierżawa	—	—	2	12	16	253	18½	240	—

Sowietnik Kolkowski.

Justyn Zdzitowiecki Sekretarz Koll.